

V vrhah zelenih njih dva črna vrana
sta prenočišče varno si iskala
in krokala, kot da bi v goste zvala
iz dalje sive tretjega gavrana.

In gledal sem jih, mislil sam pri sebi:
Priatelj tu prijatelja je našel,
ti čisto sam, brez druga sem si zâšel,
ne toži živi duši se po tebi...

„Ej, potnik večni, kaj mi tavaš v zmoti!“
mi zašumela burja je vesela
in me z rokami mrzlimi objela,
„Odkar živiš, že tulim ti nasproti!“ — *Petroviške*

: tako po modernem kemenu - upajmo, da me gaida

IGO GRUDEN:

KRIŠKA DEKLETA.

Razcvele nageljne in tublje bele
na tesnih nedrih, ki gorkó kipijo;
široka krila židana šumijo
kot grešne misli mimo bi hitele:

Križanke srečam v lica zagorele,
kjer ob nedeljah godci se glasijo;
do mraka po brjarju se vrtijo,
zvečer domov hitijo zakasnele.

Med tednom videl sem jih mreže plesti,
ko v kriškem portu stale so čakaje,
v rešetih ribe v Nabrežino nesti,

hitel sem ž njimi v Trstu do postaje,
a ko sem v noči srečal jih po mesti,
takrat nad njimi jokali bi najraje.

*utje. A ko si prebral - spominjaš se prežnja. Očigledno
ga misli: Notri bo
os. kuka; a je, mislika vam bratila
3 pito velja o parkovljah"*

416920